

Alle-Dag-Kerk, 25 mei 2016

Voorganger: de heer Leo Fijen, Maartensdijk

'Leer mij Here, uw weg, opdat ik in uw waarheid wandele' Psalm 86:11

Dit is een meditatie over de weg van het leven en het zoeken onderweg naar de waarheid. Dan begin ik bij mijn achterbuurvrouw. In maart werd ze 90 jaar en vierde dat in kleine kring. Ik mocht daarbij zijn en zag hoe zij na een moeilijk leven opstond in de late herfst van haar bestaan en iedereen meegaf dat je als mens steeds opnieuw kunt beginnen. Ook op 90-jarige leeftijd kun je je tweede jeugd beleven.

Wie de weg van het leven wil begrijpen moet goed kijken om te zien wat God in de waarheid tegen ons zeggen wil. Ik ontving een mail van een vrouw die de verjaardag van haar moeder vierde. Moeder was dankbaar en gaf een geschenk aan de dochter: een magnolia. Korte tijd later overleed moeder onverwacht. Haar dochter was zeer verdrietig en bracht haar moeder naar het graf. Daar stond een bloeiende magnolia. Dat was voor de dochter een teken: moeder leefde door de dood heen en God verbond hemel en aarde. We worden niet alleen gelaten.

Drie vriendinnen waren een week op Schiermonnikoog, twee hadden hun beste vriendin uitgenodigd om uit te blazen van de mantelzorg voor haar ouders. Die beste vriendin kón niet meer, was uitgeblust. Ze werd gedragen door haar vriendinnen. Een half jaar later ontving ik een mail. Daarin vertelde de beste vriendin dat haar ouders kort achter elkaar waren gestorven. De last was van haar schouders, de ouders waren tot in de dood bij elkaar gebleven. Vader stierf op de huwelijksdag, twee weken na moeder. Niemand had dat kunnen regelen, behalve God zelf die voor ons zorgt op de weg van het leven en ons laat wandelen in zijn waarheid van liefde en barmhartigheid.

Terug naar de achterbuurvrouw die nieuwe meubels had gekocht op haar 90e verjaardag, als teken van haar tweede jeugd. En wat gebeurde? Ze werd in de weken daarna ziek, dodelijk ziek. De meubels geeft ze straks weg, met haar leven heeft ze vrede en in God vindt ze de waarheid van de troost. Zo gaat ze de dood tegemoet, niet verbitterd, maar getroost door de liefde van God aan het einde van haar levensweg. En ze leert ons dat je je leven moet vieren, ook als 90-jarige. Want het kan morgen voorbij zijn.

Vier op de weg van het leven wat we kunnen vieren, breng dank aan God wanneer we dat kunnen, want morgen kan alles anders zijn op de weg van het leven. Maar ook dan laat God ons niet alleen. Dat leert het verhaal van de bloeiende magnolia. Wie de moed heeft op weg te gaan, komt de waarheid van God altijd tegen. Als je maar oplet en de tijd neemt.

Amen